

EU-politiikkaan tarvitaan kansallista otetta

Monessa EU-maassa politiikasta on tullut sirkusta. Suomessakin politiikka on viihteellistynyt, mutta pahimmillaan tämä näkyttyä Italiassa, jossa on vaikea erottaa, milloin ollaan tosissaan, milloin showmiehellä. Tuoreimman puukirkko-tapauksen lisäksi muistissamme on, kuinka Italian pääministeri Silvio Berlusconi on päästellyt suustaan sammakoita niin Tarja Halosen hurmaamisesta kuin suomalaisesta ruokakulttuurista, minkä vuoksi unionin elintarvikevirastoa ei olisi hänen mielestään pitänyt sijoittaa Suomeen.

Meillä lausunnoille naureskeltiin, mutta kuinka kävi. Suomi ei virastoa saanut. Toki suurin syy tähän oli se, että Italia on suuri EU-maa, mutta jos joku luuli, että alatyyliset lausunnot olisivat vieneet Italian mahdollisuudet, erehtyi hän arviossaan pahasti.

Tämä esimerkki osoittaa, että Euroopan unionissa ei saa mitään aikaiseksi olemalla korrekti. Kyse

on yhteisöstä, jossa kunkin maan eduista taistellaan verisesti. Koko maailmaa ravisutteleva talouslama vain lisää jäsenmaiden keskinäistä kilpajuoksua. Nyt eurovaalien alla Suomessakin on tärkeää miettiä, mikä on Eurooppa-politiikan linjat jatkossa.

Euroopan parlamentin vaaleissa on kysymys vakavista asioista, kuten maatalous- ja aluepolitiikasta, joiden rahoittamiseen käytetään unionin budjetista valtaosa. Suomi kuuluu rikkaisiin jäsenmaihiin, mutta alueelliset erot Suomen sisällä ovat kasvaneet. Suomen kenties tärkein tavoite on pitää Itä- ja Pohjois-Suomi asuttuna ja hyvinvoivana. Jotta se onnistuisi, tarvitaan Euroopan unionissa vahvaa edunvalvontaa.

Välillä tuntuu, että Perussuomalaisten puheenjohtaja Timo Soini on sairastunut poliittiseen euforiaan puolueensa menestyksen myötä. Soinin EU-kritiikissä on sinänsä paljon ymmärrettävää.

EU puuttuu jatkuvasti eri direktiivien kautta aiemmin kansalliseen päätäntävaltaamme kuuluneisiin asioihin. Tämä ärsyttää kansalaisia kaikkialla Euroopassa - ei vähiten Suomessa.

Eryisesti oma alue- ja maatalouspolitiikkamme on joutunut kärsimään. EU ei ymmärrä riittävällä tavalla Suomen pohjoisia olosuhteita: harvaa asutusta, kylmää ilmastoa ja lyhyttä kasvukautta. Muuttoliike on voimistunut. Maakunnat ja

Hannu ja Uuden-Seelannin pääministeri Helen Clark.

maaseutu tyhjenevät uhkaavasti. Suomalainen puhdas ruuantuotanto on joutunut uhatuksi ja ahdinkoon.

Yksikään puolue Suomessa ei hyväksy unionin byrokratiaa, eikä sinne pesiytynyttä keskieurooppalaista virkamieselitimiä. Nyt kuitenkin näyttää siltä, että Soinilta on karannut mopo käsistä. Hän hyökkää joka suuntaan ja ampuu kaikkea, mikä liikkuu.

Kriittinen voi ja pitääkin olla, mutta sellaisella linjalla, jota Timo Soini edustaa, ei Euroopan parlamentissa saa Suomen kannalta mitään myönteistä aikaiseksi. EU-

vaalit eivät ole viihdetilaisuus, vaan niissä ratkaistaan suomalaisten elintason kannalta tärkeitä asioita.

EU:n läheisyysperiaatteen mukaisesti Suomen pitäisi jatkossa pyrkiä päättäväisesti siihen, että unionin päätöksentekoa ja varainkäyttöä hajautetaan takaisin jäsenmaille. Nykyinen käytäntö, jossa meidän omia rahojamme kierrätetään Bryselin kautta Suomeen raskaan hallinnollisen koneiston valvomina ja ohjaamina, pitää saada pikaisesti päättyämään.

Tämä keventäisi unionin budjetia, ja antaisi Suomellekin mahdol-

lisuuden suunnata alue- ja maatalouspolitiikkaan käytettävät varat kokonaisuudessaan ja tehokkaasti niihin tarkoituksiin, missä niillä on eniten vaikuttavuutta.

Kansalaisten usko EU-politiikkaan voi palautua vain poliitikkojen puheiden ja tekojen sopusoinnun kautta. Kesäkuun eurovaaleissa ratkaistaan, millaista politiikkaa Suomen osalta Euroopan parlamentissa toteutetaan seuraavat viisi vuotta.

HANNU TAKKULA
Euroopan parlamentin jäsen
(kesk.)
Rovaniemi

Mikä on Suomen etu?

On olemassa joukko asioita, joita Suomi ei pysty itse hallitsemaan. Tehdas on aina jonkun kansallisvaltion alueella, mutta sen ilmaan päästämä savupilvi on yhteistä saastetta yli valtiollisten rajojen. Talouden käänne eivät myöskään enää kunnioita näitä rajoja. Siksi tarvitaan rajat ylittävää politiikkaa ja EU on kanavamme. EU-politiikka mielletään vielä tänäkin päivänä ulkopoliittiseksi, vaikka yli 50 % lainsäädännöstämme johtuu suoraan tai epäsuorasti unionista. EU on todellisuudessa sisäpolitiikkaa.

Osassa meitä elää nationalistinen peikko, joka nostaa päätä aika ajoin. Viimeksi tämä nähtiin, kun EU alkoi miettiä yhteistä elvytystä talouskriisissä. Kun puolestaan Itävallassa 16-vuotiaat saivat äänioikeuden,

meni viime syksyn vaaleissa 16–19-vuotiaiden äänistä 44 % maahanmuuttajavastaiselle äärioikeistolle. Saako tästä olla huolissaan?

Suomalainen työ ei häviä siksi, että maahanmuuttaja vie sen vaan siksi, että Suomen BKT:stä on vientiä 45 % ja talouskriisi pyyhkäisee sen pois, mikäli EU-maiden talouspolitiikkaa ei sovitetta yhteen.

Maahanmuutosta ei välttämättä tarvitse tehdä edes mielipidekysymystä. Työntekijät ja työpaikat eivät tule nykyisillä eväillä kohtaamaan, oli taloudellinen tilanne mikä tahansa. Koko EU:n huoltosuhde kääntyy vielä pääläelleen ja nyt pitää nähdä tämän kriisin yli. Mutta paljon enemmän kuin väestötieteestä, tässä asiassa on kyse suvaitsevuudesta. Toivotan uudet eurooppalaiset tervetulleiksi.

Myös nationalistit verkottuvat Euroopassa keskenään ja vaihtavat ajatuksiaan sähköpostilla – globalisaation ykköstyökälulla. Entäpä mielenosoitukset suurkokouksissa? Osallistujat käyttävät globalisaation työkaluja sopiessaan mielenosoituksesta globalisaatiota vastaan.

Nämä ihmiset ovat pettyneitä integraatioon ja purkavat pahan olonsa maahanmuuttajiin. Ja meidän integraation puolestapuhujien vastuulla on vastata heille ja poistaa todellinen

syy pahan olon taustalla. Globalisaatio onnistui kaupallisessa mielessä, mutta inhimillisyyden globalisaatio on kesken. Syrjäytyneet nuori mies on heti ilmastonmuutoksen jälkeen vakavin turvallisuusuhkamme.

Ylipäättään hieman pelottaa, että näissä vaaleissa oman takapihan suojele valtaa liikaa tilaa ja peittoaa alleen keskustelun siitä, mitä yhtenäinen unioni voi tehdä. Ei riitä, että meillä on hyvää talousyhteistyötä ja toimivat sisämarkkinat. Talouspolitiikkaa ei voi nimittäin erottaa sosiaalipolitiikasta. Monet EU:n ongelmat johtuvat siitä kapeasta näkemyksestä, että EU olisi ja sen pitäisi olla pelkkä vapaakauppa-alue. Tällöin "suomalaisten etujen ja identiteetin puolesta taistelevien" sanoma uppoaa liiankin hyvin. Minulle EU on ihmisten yhteisö.

Joku tulee käymään näitäkin vaaleja sillä asenteella, että Euroopan parlamenttiin mennään pelkästään ajamaan Suomen etua. He, jotka näin väittävät tekevänsä ovat joko populistieja tai eivät ymmärrä, mitä Euroopan parlamentti tekee.

Suomella on 13 meppiä, on totta, että se ei ole paljoa. Mutta esimerkiksi Euroopan parlamentin demareilla, PES:illa on 217 meppiä. Se on ratkaisevan paljon. Tällä haluan sanoa

sen, että Euroopan parlamentissa ei istuta maakyntin takana, vaan jako tapahtuu poliittisten ryhmien perusteella. Tämä on pidettävä kirkaana mielessä, kun nationalistit yrittävät sotkea vaaliasetelmaa ja talouskriisi on bensaa liekkeihin.

Uudesta vihreästä teknologias-ta on turha haaveilla ennen kuin meillä on sellainen kansainvälinen ympäristösääntely, että vähäpäästöinen tuotanto tulee rahallisesti edullisemmaksi. Imastonmuutoksen torjunnasta on tehtävä bisnes. Tämä onnistuu, jos sääntelyn lisäksi panostamme tämän uuden teknologian kehitykseen ja tuotteistamiseen.

Sallimmeko, että 5 miljardia suomalaista rahaa on veroparatiiseissa EU:n alueella? Sallimmeko, että pakolaiset ajellevat hapettomissa konteissa Etelä-Euroopan rannoille? Miten taataan rauha, puhdas luonto ja ruoka? Näistä asioista näissä vaaleissa on kyse, eikä tukieurojen lypsämisestä.

EU:n väitetään olevan kallis. Todellisuudessa EU maksaa jokaiselle

Niko Korte
eurovaaliehdokas (sd.)
www.nikokorte.com

Suomalaiselle 33 euroa vuodessa. Sitä voi sitten verrata hyötyihin, (esim. rauha, EU:n sisämarkkinoiden luomat työpaikat ja työmahdollisuudet, alhaiset korot ja alhainen inflaatio, nuorten opiskeluvaihtomahdollisuudet vain muutamia mainitakseni.) Minä teen kyllä kaupat tästä pakettista!

ps. Euroopan parlamentti on maailman ainoa parlamentti, joka päättää menoista, mutta ei tuloista. Tulot tulevat jäsenvaltioilta. Tämä sekoittaa entisestään käsitteet "jäsenvaltion etu" ja "Euroopan etu". Pitäisiköhän tällekin tehdä jotain?